

Pest Megyei Bíróság
1443, Budapest, Pf. 175.

Beavatkozás iránti kérelme

Jövő Nemzedékek Országgyűlési Biztosának

*Országgyűlési Biztosok Hivatala,
Jövő Nemzedékek Országgyűlési Biztosának Irodája
1051, Budapest, Nádor u. 22.*

Képv.:

Dunakeszi MÁV Sporthorgász Egyesület I. rendű, Dunakeszi Tőzegtó Környezetvédelmi Alapítvány II. rendű felperesek által az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség alperes ellen 6.Kpk. 27.208/2009/2 szám alatt közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt folyamatban lévő perében

I. és II. rendű felperesek pernyertességének előmozdítása érdekében

Pest Megyei Bíróság
1443 Budapest, Pf 175.

Tisztelt Megyei Bíróság!

A Tisztelt Megyei Bíróság előtt **6.Kpk. 27.208/2009/2** szám alatt **Dunakeszi MÁV Sporthorgász Egyesület 1. rendű, Dunakeszi Tőzegtő Környezetvédelmi Alapítvány II. rendű felperesek** által az **Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség alperes** ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt folyamatban lévő perében, a **Pp. 55.§** és az **1993. évi LIX. törvény (Ob tv.) 27/B.§ (3) bekezdés d) pontja** az alábbi

bejelentést

terjesztem elő:

A fenti számon folyamatban lévő perben, a felperesek pernyertességének előmozdítása érdekében a perben **beavatkozóként** részt kívánok venni.

Kérem a Tisztelt Megyei Bíróságot, hogy a **Pp. 56.§** alapján a beavatkozást megengedni, és a **Pp. 57.§ (2) bekezdése** alapján, az ügyben eddig keletkezett iratokat részemre megküldeni szíveskedjék.

Beavatkozásomat az alábbiakban indoklom:

I.

Hivatalunkhoz panasz érkezett az ún. Dunakeszi tőzeglápok ügyében. Röviden ismertetve a panasz lényegét, előadom, hogy a panaszos a fentebb említett területtel kapcsolatos hatósági eljárások szabálytalanságára, illetőleg a láp "ex lege" védettségére hivatkozva, a területnek, rendeltetésével ellentétes hasznosítására hivatkozott

A panasz nyomán, az Ob tv. 27/A.§ és a 27/B.§ alapján vizsgálatot indítottunk. Vizsgálatunk során beszereztük az ügyben eljáró hatóságtól a keletkezett iratokat, helyszíni szemlét végeztünk.

Értékelve az ügyben keletkezett iratokat, illetőleg az ügyben hozott hatósági határozatokat (KTVF 2419-22/2008, OKTVF 14/223-13/2009), továbbá értékelve az általunk folytatott adatgyűjtés eredményeit, megállapítottuk, hogy felmerülhet az alperes (OKTVF) jogszabálysértő eljárásának a lehetősége, mely eljárás eredményeképpen az általa hozott határozat, - mely a panasszal is érintett Dunakeszi 0109/90-99 hrsz alatt felvett ingatlanok országos természeti terület (láp) jogi jellegét megszünteti -, **megalapozatlan lehet.**

Megállapításomat az alábbiakban indoklom:

Elöljáróban adom elő, hogy a jelen bírósági eljárás tárgyát képező közigazgatási határozat meghozatalát megelőzően, 2008. május 6. napján, a jelen per alperese az OKTVF mint másodfokú hatóság, szintén a jelen per tárgyát képező határozattal érintett terület (a helyrajzi számokra tekintettel, területek) vonatkozásában **14/1213/8/2008 szám alatt határozatot hozott.** A határozat lényegét tekintve a területre vonatkozó vízjogi létesítési engedélyezési eljárás keretében, az elsőfokú hatóság által hozott határozatot megsemmisítette, és az elsőfokú határozatot új eljárás lefolytatására utasította. Határozatának indoklásából jelen beadványomban kizárólag annyit kívánok kiemelni, hogy rendelkezését a terület "ex lege"

védettségére, a láp jellegre alapította. (F/B/1 szám alatt csatolom a hivatkozott határozat másolati példányát)

Erre is figyelemmel véleményem szerint az alperes a **Ket. 59.§ (5) bekezdés** és a **105.§ (2) bekezdés** figyelmen kívül hagyásával megsértette a Ket. 50.§ (1) bekezdésében meghatározott, a tényállás tisztázására vonatkozó kötelezettségét az alábbiak szerint:

II.

A rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy az alperes eljárásának alapjául a **KTVF: 2419-22/2008** szám alatt hozott, és a hivatkozott 0109/90-99 hrsz alatt felvett ingatlanok országos védett természeti terület (láp) jogi jellegét megállapító határozata, illetve a határozattal szembeni, az ingatlanok tulajdonosának fellebbezése szolgál.

Az alperes egyrészt felülvizsgálta az elsőfokú hatóság határozatát, mely körben a határozatnak az ügy érdemére is kiható hiányosságaira mutatott rá illetőleg a tényállás tisztázása érdekében bizonyítást folytatott le, melynek keretében igazságügyi szakértőt rendelt ki.

A Ket. 105.§. (2) bekezdése szerint: *"Ha a másodfokú döntés meghozatalához nincs elég adat, vagy az első fokú döntés meghozatalát követően új tény merül fel, vagy egyébként a tényállás további tisztázása szükséges, a másodfokú döntést hozó hatóság a döntés megsemmisítése mellett az ügyben első fokú döntést hozó hatóságot végzésben új eljárásra utasíthatja, vagy a kiegészítő bizonyítási eljárás lefolytatását maga végzi el, és ennek alapján dönt."*

Alperes az elsőfokú határozattal kapcsolatban azt kifogásolta - bár álláspontom szerint az elsőfokú határozat rendelkező részének megállapítása a 109/1999 (XII. 29.) FVM rendelet 39/A.§- ban foglaltaknak megfelel -, **hogy a határozat rendelkező részéből nem állapítható meg, hogy az egyes ingatlanok mely része láp, és élvez védeltséget, mely része nem.** Álláspontja szerint az elsőfokú hatóság nem a Ket. előírásainak megfelelően folytatta le a tényállás tisztázását. Az elsőfokú hatóság által felkért *szakértő véleménye* nem tartalmaz bizonyítékokat a ténymegállapítások mellett, a helyszínen felvett jegyzőkönyv semmilyen leírást nem tartalmaz a tapasztaltakról, tehát a szakvélemény hiányos, ugyanakkor erre hivatkozva állapítja meg általában a lápra jellemző növényzet jelenlétét. Alperes véleménye szerint nem megalapozott az általános megállapítás, hogy a Dunakeszi 0109/90-99 hrsz alatt felvett ingatlanok tekintetében a lápi minőség és az ex lege védeltség megállapítható.

Alperes idézte a 1996. évi LIII. törvény (Ttv.) 23.§ (3) bekezdését, miszerint:

"d) a láp olyan földterület, amely tartósan vagy időszakosan víz hatásának kitett, illetőleg amelynek talaja időszakosan vízzel telített, és

da) amelynek jelentős részén lápi életközösség, illetve lápi élő szervezetek találhatóak, vagy

db) talaját változó kifejlődésű tőzegtartalom, illetve tőzégképződési folyamatok jellemzik;"

Alperes álláspontja szerint az elsőfokú határozatot megalapozó szakvélemény kizárólag a területen fellelhető flórával foglalkozik, azonban **a talaj, víz hatásának tartósan vagy időszakosan kitett voltát, vagy a talaj időszakos vízzel telítettségét nem vizsgálja**, pedig a hivatkozott - láp fogalmát meghatározó - jogszabály szerint kellett volna.

III.

Alperes a tényállás tisztázása érdekében - álláspontom szerint jogszabálysértő módon -, bizonyítást folytatott le, melynek eredményeképpen megalapozatlan, így a **Ket. 50.§ (1) bekezdés első fordulata**t sértő határozatot hozott.

Alperes meghatározta azokat a sarokpontokat, melyekre figyelemmel a fellebbezéssel támadott elsőfokú határozatot jogszabálysértőnek találta. Álláspontom szerint tehát, a **Ket. 105.§ (2) bekezdésére** is figyelemmel alperesnek, az általa meghatározott körben kellett volna a tényállást tisztázni, így többek között a területek pontos behatárolása, és a víz hatásának való kitettség vonatkozásában. Bár alperes több eljárási hibát is felró az elsőfokú hatóságnak, ezen hiányosságokat meg sem próbálja orvosolni.

Alperesnek az elsőfokú hatóság határozatában lényeges hibaként feltüntetett tényállási elemek:

- *A területek meghatározásával illetőleg nem kellő meghatározása (alperesi határozat 14. oldal utolsó bekezdés):*

Bár jogszabálysértésként értékeli alperes, mégsem próbálja meg eljárásában a véleménye szerint lényeges körülményt tisztázni. Ebben a körben elrendelhetett volna bizonyítás kiegészítést, vagy új eljárásra utasítás keretében kötelezhette volna az elsőfokú hatóságot a védetté nyilvánított területek pontos körülhatárolására, mely kötelezésben a körülhatárolás módját is előírhatta volna.

A körülhatárolásra szükség van azért is, mert a tényállás további tisztázása szempontjából döntő, hogy víz hatásának való kitettség esetleges további vizsgálatánál mely területet kell véleményezni, tudniillik, amelynek a vonatkozásában az elsőfokú hatóság a védettséget szakvélemény alapján megállapította.

- *A talaj tartósan vagy időszakosan víz hatásának kitett voltának vizsgálata körében (alperesi határozat 15. oldal 4. bekezdés:)*

Az alperesi indoklásból is megállapítható, hogy az alperes eljárása során igazságügyi szakértőt rendelt ki. Sem a szakértőt kirendelő végzésben feltett kérdésekkel, sem pedig a határozat indoklásában hivatkozott szakértői megállapításokkal összefüggésben nem állapítható meg, hogy azok az alperes által felvetett hiányosságokkal lennének összefüggésben, mely körülményt az is alátámaszt, hogy az alperes által kirendelt szakértő, az elsőfokú eljárás során kirendelt Bükki Nemzeti Park szakvéleményére nem reagál, annak ellenére, hogy a vélemény megállapítást tartalmaz a vízhatással.

- *Az elsőfokú hatóság határozatát megalapozó szakvéleménnyel kapcsolatban:*

Utalok az ügy irataiban egyebekben fellelhető, és az elsőfokú hatóságnak a fellebbezésre adott észrevételére, melyben a Bükki Nemzeti Park Igazgatóság szakértői véleményét idézi, miszerint:

"1. A területen vízhatásnak kitettség, vízborítás található-e? A szakértői vélemény szerint "a nyíltabb foltokban klasszikusnak mondható (a növényzet), 50-60-cm magas zsombékokat képez, amelyek között kis semlyékek találhatóak változó vízborítással."

2. Van-e lápi jelölő szervezet a területen? A szakértői vélemény 12 db lápi jelölőszervezetet említ a területről (hamvas fűz - *Salix cinerea*, zsombéksás - *Carex elata*, mocsári sás - *Carex acutiformis*, parti sás - *Carex riparia*, éles sás - *Carex gracilis*, tőzgepáfrány - *Thelypteris palustris*, közönséges lizinka - *Lysimachia vulgaris*, mocsári tisztesfű - *Stachys palustris*, mocsári zsurló - *Equisetum palustre*,

vízi peszérce - *Lycopous europaeus*, mocsári kocsord - *Peucedanum palustre*, dárdás nádtippan - *Calamgrostis canescens*.)

3. Van-e tözegfelhalmozódás a talajban? Ugyan már az előző két feltétel teljesülése esetén is megfelel a lápi definíciónak a terület, a szakértői vélemény megemlíti, hogy a "terület bejárása során végig tapasztaltuk az aljzat rugalmasságát, ringását, amely vastagabb növényi törmelék felhalmozottságra utal."

A szakvéleménnyel kapcsolatban az elsőfokú hatóság megjegyzi, hogy az a védett területek behatárolására alkalmas.

Az elsőfokú hatóság a szakvéleményt megalapozottnak találta.

Alperes - a fentiekre is figyelemmel - megállapíthatóan, és álláspontom szerint a Ket. 105.§ (2) bekezdésével ellentétes módon nem a bizonyítás kiegészítését, hanem teljesen új bizonyítást vesz fel - szakértő kirendelésével - teljesen megalapozatlanul, egyoldalúan és jogszabályellenesen, az alábbiakra tekintettel is:

A Ket. 59.§ (4) bekezdése szerint: "Ha a szakvélemény nem egyértelmű, hiányos, önmagával vagy más szakértő véleményével, illetve a bizonyított tényekkel ellentétben állónak látszik, vagy helyességéhez egyébként nyomatékony kétség fér, a szakértő köteles a hatóság felhívására a szükséges felvilágosítást megadni."

A fent idézett jogszabályhely szerint alperesnek, amennyiben az elsőfokú eljárásban készült szakvéleménnyel kapcsolatban kétségei merültek fel, a szakértőt kellett volna megkeresnie a szükséges felvilágosítás megszerzése érdekében.

Az ügy irataiból egyebekben nem állapítható meg sem a szakértői vélemény hiányossága, sem pedig olyan körülmény megléte, amely a szakvélemény helyességét kétségbe vonná. Ebben a körben előadom, hogy a fellebbező nyilatkozatát nyilván nem lehet ilyen körülménynek tekinteni, tekintettel arra, hogy a szakértő szakkérdésre adott választ, így a fellebbező laikus személy nyilatkozata nem tekinthető releváns véleménynek, csupán kifogásnak.

Alperes, határozatanak indoklásából megállapíthatóan, kizárólag annak a vizsgálatával foglalkozik, hogy a lápi minőség megállapítható-e, annak ellenére, hogy azt már korábban megállapították.

Az alperes által kirendelt szakértő véleményében megállapította, hogy a hivatkozott terület nem láp. Alperes a szakvéleményt teljes egészében elfogadta, és határozatát arra alapította.

Ebben a körben az alábbi jogszabálysértésekre kell utalnom:

- Alperes nem értékelte kellő megalapozottsággal a szakvéleményt, amely eljárásával a Ket. 50.§ (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségét szegte meg, az alábbiak szerint:

A szakértői vélemény, azon túl, hogy a szakértő kompetenciáját túllépve jogszabály értelmezéssel is foglalkozik, szakvéleményét - a Ttv. 23.§ (3) d) da) db) pontjai - a jogszabályi fogalmak figyelmen kívül hagyásával, illetőleg azok közül önkényes választással meghatározott kritériumok szerint adja.

Megjegyzem, hogy a szakértői önkényesség alapját, éppen a szakértő jogszabály értelmezése jelenti, amit azonban a szakértő nyilván nem tehetett volna meg.

A szakvélemény tehát egyoldalúan, kizárólag talajtani szempontból elemzi a területet, véleményem szerint azonban nem kellő alapossággal, és a jogszabályban meghatározott többi kritériumot figyelmen kívül hagyja. A szakértő véleményével

kapcsolatban felmerülhet továbbá, hogy nem felel meg az 1994. évi XLV. törvény rendelkezéseinek.

Ezt a körülményt az alperes nem értékelte, és határozatát így megalapozatlanul hozta meg.

- Alperesnek, miután másik szakértőt rendelt ki, és a szakvélemények egymásnak ellentmondtak, a Ket. 59.§ (5) bekezdése szerint kellett volna eljárnia, miszerint *"Ha ugyanazon bizonyítandó tényre készített szakvélemények között az ügy eldöntése szempontjából lényeges szakkérdésben olyan eltérés van, amely a szakértőktől kért felvilágosítással nem tisztázható, a hatóság másik szakértőt rendel ki, aki abban a kérdésben foglal állást, hogy a szakvélemények közötti eltérés mire vezethető vissza, szükséges-e bármelyik szakvélemény kiegészítése."* Alperes az ellentmondást nem oldotta fel, a tényállást tehát nem tisztázta, határozata megalapozatlan.

Csak utalunk arra a körülményre - mely körülmény az alperes által megállapított tényállásban fennmaradt ellentmondást csak elmélyíti, illetőleg az alperesi határozat megalapozatlanságát véleményem szerint tovább erősíti - hogy 2010. január 25. napján az MTA állásfoglalásában megállapította a területről, hogy lóp, és annak védelmére tett felhívást.

Az ügyben - az alperes által folytatott tényállás tisztázása nyomán is - számos további bizonyítást igénylő kérdés merült fel, de tekintettel arra, hogy az alperes nem tartotta be a jogszabály által meghatározott eljárási rendet, ezek nem nyerhettek rendezést. Így többek között nem kerülhetett sor a szakvélemények közötti ellentmondás feloldására, melyekre az elsőfokú és másodfokú hatóság határozatát alapította.

Fentiekre tekintettel összegezve megállapítható, hogy alperes eljárásában a Ket. 59.§ (4) és (5) bekezdésekre, valamint a Ket. 105.§ (2) bekezdésére figyelemmel, és az 1996. évi LIII. törvény 23.§ (3) d), da) és db) pontjait figyelmen kívül hagyó eljárásával határozatát a Ket. 50.§ (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségének megszegésével, azaz jogszabálysértő módon hozta meg.

Minderre tekintettel kérem a Tisztelt Pest Megyei Bíróságot, hogy az alperes határozatát a Pp. 339.§ (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezni, és az alperest - a fentiekre figyelemmel új eljárás lefolytatására kötelezni szíveskedjék.

Beavatkozás iráni bejelentésem körében adom elő, hogy a hivatkozott területek „ex lege” védettségét megszüntető határozat bírósági felülvizsgálata iránti eljárás olyan alapvető, és az egészséges környezethez való jog körébe tartozó – jogszabályban meghatározott – kérdéseket illet, amelyek védelme és képviselése a Jövő Nemzedékek Országgyűlési Biztosának hatáskörébe tartoznak, így a Pp. 54§ (1) bekezdésében meghatározott jogi érdek minden kétséget kizáróan megállapítható

Budapest, 2010. január 26.

Tisztelettel:

Dr. Fülöp Sándor
A Jövő Nemzedékek Országgyűlési Biztosa